

شماره ۷۸۰۱۰

تاریخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۵

پیوست

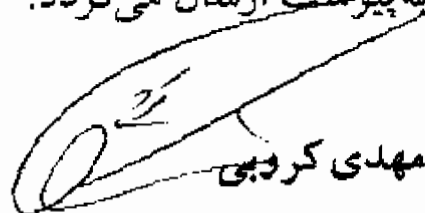
جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بجای

وزارت امور خارجه شورای نگهبان	
شماره ثبت:	۸۲، ۱۱، ۳۵۰۷
تاریخ ثبت:	۸۲، ۱۰، ۲۵
اقدام کننده:	۸۲، ۱۰، ۲۵

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۷۷۸۰/۵۱۸۳۹ مورخ ۱۳۸۱/۱۰/۱۶ دولت درمورد موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۳ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد.

مهدی کروی

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترتوس

شماره ۲۸۰۱۰

تاریخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۵

پست

مستعمل

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۲, ۱۱, ۳۵
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده: ۸۲, ۱۰, ۲۵

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریائی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریائی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام مشتمل بر یک مقدمه و هفده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریائی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام که از این پس با عنوان «طرفهای متعاقد» به آنها اشاره خواهد شد، با علاقه به تقویت و توسعه همکاری در زمینه حمل و نقل دریائی براساس اصل آزادی کشتیرانی تجاری به شرح ذیل توافق نموده اند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱ - اصطلاح «کشتی طرف متعاقد» به هر شناور تجاری اطلاق می شود که مطابق قوانین و مقررات یک طرف متعاقد به ثبت رسیده و تحت پرچم آن تردد نماید و همچنین شامل آن دسته از شناورهای استیجاری است که توسط شرکتهای کشتیرانی یک طرف

مبتنی

شماره ۷۸۰۱۰

تاریخ ۲۵/۱۰/۱۳۸۲

پوست

متعاقد به کار گرفته شده لیکن با پرچم کشور ثالثی که از نظر طرف متعاقد دیگر قابل قبول می باشد، تردد می نمایند.

این اصطلاح شامل شناورهای زیر نمی شود:

الف - کشتی های جنگی و سایر شناورهائی که در خدمت نیروهای مسلح هستند؛

ب - شناورهای تحقیقاتی (آب نگاری، اقیانوس شناسی و علمی)؛

پ - شناورهای ماهیگیری؛

ت - شناورهای دولتی، بیمارستانی و سایر شناورهائی که فعالیت های غیرتجاری

انجام می دهند.

۲ - اصطلاح «خدمه» شامل فرمانده، افسران، دریانوردان و هر شخصی است که در

کشتی هر یک از طرفهای متعاقد به کارگمارده شده، دارای شرایط لازم بوده و نام وی در

فهرست خدمه کشتی درج و دارای گذرنامه دریانوردی که از سوی مقام صلاحیتدار هر

طرف متعاقد صادر شده، می باشد.

۳ - اصطلاح «مسافر» به اشخاصی اطلاق می شود که تحت قرارداد حمل و نقل

مسافر توسط کشتی هر یک از طرفهای متعاقد تردد نموده و نامشان در فهرست مسافران

آن کشتی درج گردیده باشد.

۴ - اصطلاح «بندر» طرف متعاقد عبارت است از هر یک از بنادر دریائی که در

قلمرو یک طرف متعاقد واقع شده و توسط آن طرف متعاقد به روی کشتیرانی بین المللی

باز باشد.

۵ - اصطلاح «شرکت کشتیرانی» به معنای شخص حقوقی است که در قلمرو یک

طرف متعاقد مطابق قوانین داخلی آن طرف تأسیس و با به کارگیری شناورهای ملکی یا

استیجاری خود به فعالیت در زمینه حمل و نقل دریائی بین المللی اشتغال داشته باشد.

۶ - اصطلاح «کابوتاژ» عبارت است از هرگونه حمل کالا یا مسافر بین بنادر یک

طرف متعاقد.

۷- اصطلاح «قلمرو» در مورد هر یک از طرفهای متعاقد به مناطق تحت حاکمیت یا صلاحیت آنها اطلاق می شود.

۸- اصطلاح «مقامهای صلاحیتدار دریائی» عبارتند از:

- وزارت راه و ترابری (سازمان بنادر و کشتیرانی) در جمهوری اسلامی ایران.

- وزارت حمل و نقل در جمهوری سوسیالیستی ویتنام.

ماده ۲- همکاری

همکاری در زمینه کشتیرانی تجاری دریائی بین دو طرف متعاقد بایستی براساس اصل احترام به حاکمیت ملی، برابری و منافع متقابل مطابق با قوانین بین المللی دریائی و رویه های متعارف باشد.

طرفهای متعاقد برای توسعه همکاری های دوجانبه دریائی در زمینه کشتیرانی تجاری تلاش خواهند نمود. این همکاری شامل موارد ذیل نیز می باشد:

- تجسس و نجات؛

- جلوگیری از آلودگی دریائی؛

- نظارت بر آمد و شد دریائی؛

- تحقیقات آب نگاری؛

- تبادل اطلاعات.

ماده ۳- قلمرو اجرا

این موافقتنامه در قلمرو جمهوری اسلامی ایران و جمهوری سوسیالیستی ویتنام به مورد اجرا گذاشته خواهد شد. این موافقتنامه شامل حمل و نقل و فعالیت هایی که براساس قوانین هر یک از طرفهای متعاقد منحصر گردیده، به ویژه در ارتباط با خدمات بندری، کابوتاژ، یدک کشی، راهنمایی، نجات و مساعدت دریائی و دریاوردی داخلی نمی باشد.

ماده ۴ - برقراری ارتباط

بر طبق مفاد ماده (۱) این موافقتنامه هر دو طرف متعاقد مساعدت‌های لازم را برای برقراری ارتباطات دو و چندجانبه بین مقامات ذیصلاح حمل و نقل دریائی و همچنین بین شرکتهای کشتیرانی متبوع طرفهای متعاقد به عمل خواهند آورد.

ماده ۵ - تسهیل حمل و نقل

۱ - طرفهای متعاقد توافق می‌نمایند:

- الف - کشتی‌های خود را به حمل و نقل کالا میان بنادر دو کشور ترغیب و درجهت رفع موانعی که ممکن است از توسعه این حمل و نقل جلوگیری کند، همکاری نمایند؛
- ب - از اشتغال کشتی‌های یک طرف متعاقد به حمل کالا از بنادر طرف متعاقد دیگر به بنادر کشورهای ثالث و بالعکس ممانعت به عمل نیاورند.
- ۲ - مفاد بند (۱) این ماده به حقوق کشتی‌هائی که تحت پرچم کشورهای ثالث به حمل و نقل تجاری دریائی بین بنادر طرفهای متعاقد و یا بین بنادر یکی از طرفهای متعاقد و بنادر کشور ثالث مبادرت می‌ورزند، لطمه‌ای وارد نخواهد کرد.

ماده ۶ - دفتر نمایندگی

به منظور تقویت و توسعه ارتباط پایدار در زمینه حمل و نقل دریائی، شرکتهای کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاقد نسبت به تأسیس دفاتر نمایندگی خود در قلمرو طرف متعاقد دیگر مطابق با قوانین و مقررات لازم‌الاجراء اقدام خواهند نمود.

ماده ۷ - رفتار

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد نسبت به کشتی‌های طرف متعاقد دیگر، محموله،

مجلس

خدمه و مسافران آنها در موارد زیر همان رفتاری را خواهد داشت که با کشتی های خود که برای حمل و نقل دریائی بین المللی مورد استفاده قرار می گیرند، معمول می دارد:

الف - دسترسی آزاد به آبهای سرزمینی و بنادری که به روی حمل و نقل دریائی بین المللی باز می باشند؛

ب - توقف کشتی ها در بنادر و استفاده از تسهیلات بندری؛

پ - سوار و پیاده کردن مسافر؛

ت - استفاده از خدمات مرتبط با کشتیرانی تجاری و عملیات مربوطه. تعرفه حقوق، عوارض و هزینه های بندری متحمله براساس قوانین و مقررات قابل اجرا در هر یک از طرفهای متعاهد اعمال خواهد شد.

۲ - مفاد بند (۱) این ماده شامل موارد ذیل نخواهد بود:

الف - فعالیتهائی که براساس قوانین داخلی هر یک از طرفهای متعاهد منحصرأ در اختیار مؤسسات و سازمانهای متبوع آنهاست از قبیل کشتیرانی ساحلی (کابوتاژ)؛

ب - مقررات مربوط به پذیرش و اقامت خارجیان در قلمرو هریک از طرفهای متعاهد؛

پ - مقررات مربوط به راهنمایی اجباری کشتی های خارجی؛

ت - استفاده از بنادری که به روی کشتی های خارجی باز نمی باشد.

ماده ۸ - شناسائی گواهینامه ها

۱ - اسناد ثبت و تابعیت کشتی های هر یک از طرفهای متعاهد که براساس مقررات توسط مقامهای صلاحیتدار آن طرف متعاهد صادر شده و نیز گواهینامه های اندازه گیری ظرفیت و سایر اسناد کشتی که با رعایت ضوابط کنوانسیونهای بین المللی مربوط توسط مقامهای صلاحیتدار یکی از طرفهای متعاهد صادر شده و یا مورد شناسائی قرار گرفته باشد، توسط مقامهای طرف متعاهد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

مبتغیان

۲ - کشتی های هریک از طرفهای متعاقد که دارای گواهینامه های قانونی تناژ می باشند از اندازه گیری مجدد در بنادر طرف متعاقد دیگر معاف خواهند بود. محاسبه حقوق و عوارض بندری براساس گواهینامه تناژ صورت خواهد گرفت.

۳ - در صورتی که هر یک از طرفهای متعاقد نسبت به عدم صحت گواهینامه تناژ صادره دلایل قابل قبولی ارائه نمایند، آن طرف متعاقد می تواند نسبت به تعیین کارشناس جهت بازرسی کشتی مطابق با قوانین و مقررات لازم الاجراء اقدام نماید.

ماده ۹ - تبعیت از قوانین و مقررات

۱ - کشتی های هر یک از طرفهای متعاقد، همچنین کشتی های شرکت های کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاقد، هنگامی که در قلمرو طرف متعاقد دیگر می باشند، تابع قوانین و مقررات طرف اخیر خواهند بود.

۲ - مسافران و صاحبان کالا باید آن دسته از قوانین و مقررات لازم الاجراء در قلمرو هریک از طرفهای متعاقد را که ناظر بر ورود، اقامت و عزیمت مسافران و نیز واردات، صادرات و انبار کردن کالا به ویژه مواردی که ناظر بر ترک بندر، مهاجرت، گمرک، مالیاتها و قرنطینه می باشند، رعایت نمایند.

ماده ۱۰ - شناسائی مدارک خدمه

هر یک از طرفهای متعاقد مدارک شناسائی خدمه کشتی را که توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر صادر شده است، به رسمیت خواهد شناخت.

- برای جمهوری اسلامی ایران: گذرنامه دریانوردی؛

((Seafarer,s Identity Document))

- برای جمهوری سوسیالیستی ویتنام: گذرنامه دریانوردان.

((Seamen,s Passport))

مجلس

برای اتباع کشورهای ثالث که در کشتی هر یک از طرفهای متعاقد به کار اشتغال دارند مدارک شناسائی آنها عبارتند از مدارکی که توسط هر یک از طرفهای متعاقد صادر و یا به رسمیت شناخته شده باشد.

ماده ۱۱ - ورود، عبور و اقامت اعضای خدمه

۱ - اعضای خدمه هر یک از طرفهای متعاقد مجاز خواهند بود به صورت متقابل در طی مدت توقف کشتی های خود در بنادر طرف متعاقد دیگر مطابق قوانین و مقررات داخلی طرف اخیر به بندر تردد نمایند.

۲ - اعضای خدمه کشتی های هر یک از طرفهای متعاقد که نیاز به انجام معاینات یا درمان پزشکی داشته باشند، مجاز خواهند بود در قلمرو طرف متعاقد دیگر در طول مدت زمان مورد نیاز برای درمان مطابق با قوانین و مقررات طرف متعاقد اخیر اقامت نمایند.

۳ - اعضای خدمه کشتی های هر یک از طرفهای متعاقد به منظور پیوستن به کشتی، بازگشت به موطن خود یا به هر دلیل دیگری که برای مقامات ذی صلاح طرف متعاقد دیگر قابل قبول باشد پس از طی تشریفات لازم مطابق با قوانین و مقررات داخلی طرف متعاقد اخیر، می توانند به قلمرو طرف متعاقد دیگر وارد و یا از طریق آن عبور نمایند.

۴ - علی رغم مفاد بند (۱) این ماده، هر یک از طرفهای متعاقد حق دارد از ورود هر یک از اعضای خدمه به قلمرو خود مطابق قوانین و مقررات، ممانعت به عمل آورد.

ماده ۱۲ - اقدامات بازدارنده

۱ - در صورتی که هر یک از طرفهای متعاقد از اقدامات غیرقانونی علیه کشتی طرف متعاقد دیگر در بنادر یا آبهای سرزمینی خود آگاه گردد، طرف متعاقد بایستی هرگونه اقدام مقتضی را به منظور حمایت از کشتی، اعضای خدمه، مسافران، محموله و

مبتعینان

اموال آن کشتی بر طبق قوانین و مقررات خود انجام دهد.

۲ - هر دو طرف متعاقد بایستی در مورد جلوگیری و از میان بردن هرگونه اقدام به مهاجرت غیرقانونی با یکدیگر همکاری نمایند.

ماده ۱۳ - سوانح دریایی

۱ - در صورتی که کشتی هر یک از طرفهای متعاقد دچار سوانح دریائی شده یا با سایر خطرات در آبهای سرزمینی یا آبهای همجوار طرف متعاقد دیگر مواجه شود، مقامات ذیصلاح طرف متعاقد اخیر بایستی:

الف - همان کمک و مساعدت به اعضای خدمه، مسافران، کشتی و محموله خود را مطابق با قوانین و مقررات لازم الاجراء به کشتی طرف متعاقد دیگر ارائه نماید.

ب - مراتب را فوراً به اطلاع نمایندگان دیپلماتیک و یا کنسولی کشوری که کشتی تحت پرچم آن تردد مینماید، برساند.

۲ - هزینه‌های متعلقه طبق قوانین و مقررات کشوری که سانحه در قلمرو آن اتفاق افتاده و یا با توافق طرفهای ذیربط، قابل وصول خواهد بود. مفاد این بند مانع از طرح دعوی در رابطه با حمایت، مساعدت و کمکی که به موجب یک قرارداد به کشتی آسیب دیده و محموله آن ارائه شده است، نخواهد بود.

۳ - کلیه کالاها و اموال تخلیه شده یا نجات داده شده از کشتی که دچار سوانح دریائی مورد اشاره در بند (الف) این ماده گردیده است در صورت عدم ترخیص آنها برای استفاده و مصرف در قلمرو طرف متعاقد دیگر، از پرداخت تمامی مالیات‌هایی که شامل این گونه کالاها و اموال می‌گردد، معاف خواهد بود.

۴ - هر یک از طرفهای متعاقد در حد امکان کمکهای پزشکی لازم را به خدمه کشتی طرف متعاقد دیگر طبق مقررات داخلی خود ارائه می‌نماید.

بیت‌سالی

ماده ۱۴ - پرداختها، درآمدها و انتقال عایدات

۱ - کلیه درآمدهای مکتسبه توسط شرکتهای کشتیرانی یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر بایستی آزادانه به ارز رایج قابل تبدیل که به صورت متقابل از سوی طرفهای متعاقد مورد قبول قرار گرفته است منتقل شود. چنین درآمدهائی می تواند برای انجام پرداختها در قلمرو طرف متعاقد مورد استفاده قرار گرفته یا به طور آزادانه براساس قوانین و مقررات مربوطه آن طرف متعاقد حواله شود.

۲ - مالیات بر درآمد و سایر دریافتهای حاصل از عملیات کشتی‌ها در حمل و نقل بین‌المللی بایستی براساس مفاد موافقتنامه منعقد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف تنظیم گردد.

۳ - در صورت عدم وجود چنین موافقتنامه‌ای، درآمدهای حاصل از خدمات کشتیرانی بین‌المللی مطابق با قوانین و مقررات لازم‌الاجراء در کشورهای مربوطه، مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۵ - کارگروه مشترک

کارگروه مشترکی متشکل از نمایندگان مقامهای مربوطه به تناوب و به شکل ادواری و یا بنا به تقاضای هر یک از طرفهای متعاقد در موارد ذیل تشکیل خواهد شد:

الف - بحث و تبادل نظر درخصوص اجرای موافقتنامه حاضر؛

ب - انجام مطالعات مشترک درخصوص ارائه خدمات جدید در زمینه حمل و نقل دریائی؛

پ - بررسی فرصت‌ها و ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری در دو کشور در زمینه‌های بندری و دریائی با هدف بهره‌برداری مطلوب از آنها؛

ت - بررسی و پیشنهاد راهکارهای مناسب و قابل اجرا به منظور استفاده بهینه از

مبتنی

امکانات بالقوه بندری و دریائی دو کشور در جهت توسعه روابط و همکاریهای بندری و دریائی بین دو کشور؛

ث - حل و فصل اختلافات ناشی از تفسیر و اجرای این موافقتنامه؛
ج - بررسی پیشنهادات اصلاحی و انجام اصلاحات ضروری در موافقتنامه حاضر پس از حصول توافق دوجانبه از سوی طرفهای متعاقد.

ماده ۱۶ - اصلاحات

این موافقتنامه با حصول توافق دوجانبه از سوی طرفهای متعاقد اصلاح و یا تکمیل خواهد شد.

هرگونه اصلاح این موافقتنامه که مورد توافق دو طرف متعاقد می باشد بایستی مکتوب بوده و از طرف آنها به امضاء رسیده و مطابق با رویه های مندرج در ماده (۱۷) موافقتنامه حاضر به مورد اجرا گذاشته شود.

ماده ۱۷ - لازم الاجراء شدن

این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ وصول آخرین اعلامیه کتبی طرفها از طریق مجاری دیپلماتیک مبنی بر طی کلیه مراحل لازم الاجراء شدن آن بر طبق الزامات داخلی به مورد اجرا گذاشته خواهد شد.

این موافقتنامه به مدت پنج سال از تاریخ اتمام مراحل قانونی آن لازم الاجراء خواهد بود و پس از آن نیز برای دوره های پنج ساله دیگر همچنان معتبر باقی خواهد ماند مگر این که هر یک از طرفهای متعاقد شش ماه قبل از انقضای این موافقتنامه کتباً تمایل خود را نسبت به فسخ آن اعلام نماید.

هر یک از طرفهای متعاقد می تواند در هر زمان طرف متعاقد دیگر را از قصد خود مبنی بر فسخ این موافقتنامه مطلع نماید. این موافقتنامه پس از شش ماه از تاریخ دریافت

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترت

بیت

شماره ۷۸۰۱۰

تاریخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۵

پست

اعلامیه طرف متعاقد دیگر منقضی خواهد شد مگر این که اعلامیه مزبور طی توافق کتبی قبل از انقضای این مدت مسترد گردد.

برای گواهی مراتب بالا، امضاء کنندگان زیر که دارای اختیار لازم از جانب دولتهای متبوع خود هستند، این موافقتنامه را امضاء نموده‌اند.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ بیست و یکم اکتبر ۲۰۰۲ برابر با بیست و نهم مهر ۱۳۸۱ در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، ویتنامی و انگلیسی تنظیم شده است و هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت بروز اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک عمل می‌باشد.

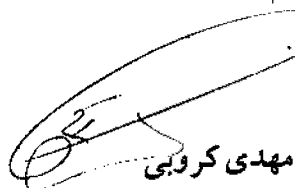
از طرف

دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و هفده ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و سوم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است.

مهدی کروبی

رئیس مجلس شورای اسلامی